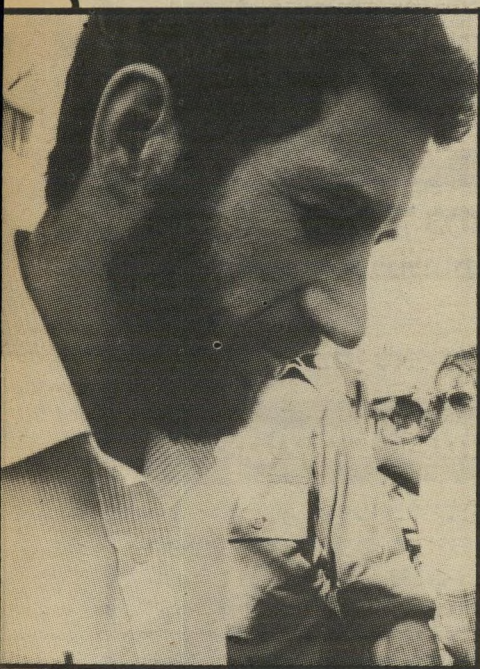

סיפור מהחיים

אהבה רצינית

יעקב היינמן
— באוסטרליה הרחוקה

איוה בעיות של מסיכנסה והלוואות לא-כשרות בבנק צפון אמריקה. כבר יותר משנה שוהה גד רוה בחו"ל. בהתחלה הוא היה בשווייץ, וריקי היתה נוסעת לבקר אותו בסופי-שבוע. עכשיו הוא נמצא באוסטרליה ולשם, כידוע, מאוד קשה להגיע בסוף שבוע.

למה היא לא מצטרפת אליו, אתם שואלים? הבעל הראשון, **יעקב היינמן**, אינו חולם אפילו להרשות לשלוש בנותיו לצאת מגבולות הארץ, פן מישוהו יתן להן משהו לא-כשר. ריקי אינה רוצה, כמובן, להשאיר כאן את שלוש בנותיה ולהצטרף לבעלה. ולכן היא מחכה. מי יודע כמה זמן היא תחכה. תאמינו לי, לא צריך פיס בחיים. צריך רק מזל.

גד רוה
— שהילדות לא יתקלקלו

הגבר הוא עורך-הדין הירושלמי **גד רוה**. ריקי וגד נישאו. ונראה היה כאילו בא הקץ לצרותיה. אלא שאלוהים, כשהוא רוצה, יודע איך להתאכזר לאנשים. אחרי שנה וחצי של נשואין מאושרים ומעושרים, נסע הבעל החדש לחו"ל בענייני-עבודתו, ושם, בחו"ל, הגיעו אליו הידיעות שאם הוא יחזור ארצה, הוא ייאסר מייד.

לפני שנים אחדות פגשה בחורה צעירה ונאה בשם **ריקי גבר צעיר ונאה**, טייסי-קובי בחיל-האוויר, בשם **יענקלה**, והתאהבה בו. החור ענה על הציפיות של כל בחורה צעירה. הוא היה נאה, אינטליגנטי, מקובל בחברה, מסודר בעבודה, והיתה עליו גם ההילה של טייסי-הקרב. היו גם שאמרו עליו שהוא יעשה חייל בחיל-ריקי ויענקלה נישאו ועברו לגור בבסיס חיל-האוויר אי-שם, ומהר מאוד נולדה להם בתם הבכורה, שגדלה בין ילדים אחרים של טייסים ואמהות שקוראים להן „הטובות לטייסים“.

החיים בבסיס היו נעימים, וגם הציפיה היומית לבעל שיחזור מעבודתו המיבצעית בשמיים לא יכלה לפגוע בפסטורליה ובהרגשה של השכיכות לעילית החברתית בארץ-ישראל.

אחרי זמן קצר נולדה הבת השנייה, ותיכף אחרי הלידה התחילו הצרות. הטייס הצעיר הראה סימנים מראגים של התעניינות ביהדות ובשמירת מצוות-התורה. האשה הצעירה, שהיתה כבר אם לשתי בנות, היתה בטוחה שהג'וק של האלוהים יעבור לבעלה כמו שהתחיל, ולכן היא גם לא עשתה סקנדלים כשהבעל התחיל להתטוב כשהוא חבוש כובע כל הזמן, ואחר כך גם שם כיפה מתחת לכובע. אחרי-כך הוא התחיל לדבר על עזיבת הצבא והצטרפות למושב של חוורים-בתשובה.

בלב כנר הלכה האשה אחרי בעלה למושב, ואף נתנה להברותיה את כל השמלות החשופות. היא הסתובבה במושב רק בבגדים צנועים מאוד. כדי לא לפגוע בבעלה, היא ניסתה לדבר אל ליבו שיפסיק עם השטויות, והם יחזרו לחיות חיים טובים כמו קודם, אבל שום דבר לא עזר. ובינתיים נולדה הבת השלישית. מצבו הדתי של הבעל הלך והחמיר, וכשהגיעו מים עד נפש, עזבה ריקי את הבעל ואת הבית במושב, לקחה את שלוש הבנות והלכה להתחיל חיים חדשים בירושלים.

היא ביקשה גט מבעלה, אבל אצל הדתיים שום דבר לא הולך בקלות, ועד שריקי לא התחייבה לגדל את הבנות ברוח היהדות, ולהלביש אותן בבגדים צנועים, ולשלוח אותן בכל שבת שניה, לפני כניסת השבת, כמובן, לאביהם שבמושב, לא נחתם דבר.

היא נכנעה לכל התנאים. הם התגרשו. יעקב

נראה שההומור היא תכונה שכאשר פוגשים בה פעם אחת, רוצים לפגוש בה שוב ושוב. אחרת איך אפשר להסביר שאחרי הרומאן עם **שלמה**

יהודית רביין
ליבה למצחיקים

ניצן לא היה ליהודית רביין שום רומאן במשך תקופה ארוכה? עכשיו היא מצאה. כמו שלמה ניצן, שעושה הומור וסאטירה בטלוויזיה, גם הרומאן החדש של יהודית הוא עם **בעל-החומר** שעשה סאטירה. לא אומרים את שמו ברבים, בגלל אשתו וילדיה. אבל אומרים שהאהבה בין שניהם לגמרי רצינית.

הביתה בהדרגה

הבימאית **ורדינה ארז**, שלקחה חופשה ארוכה ללא תשלום מהטלוויזיה ויצאה לניו-יורק, ביהר עם בתה **בת-אל**, חורה אלינו. להשונות הרעות, וגם הטובות, סיפרו שכל הנסיעה לאמריקה היתה כדי לגרום לאביה של בת-אל, **משה גיא**, להתגעגע לבתו ולהצטרף אליה ואל אמה בניו-יורק. אבל משה גיא, אחד מחתיכי ירושלים, מצא לו אהבה גדולה בדיוק בשבוע שורדינה ובת-אל נסעו. והיה כלי-כך עסוק

ורדינה ארז ואופירה נבון
מגורים אצל הגיס

באהבה שלו עד שלא היה לו די זמן להתגעגע לילדה. לפחות לא עד כדי כך שיסע לאמריקה. ורדינה ובת-אל חיכו בניו-יורק, אבל גיא וחברתו היפה, **מירי ארז**, בילו את ימיהם בעיר-הקודש.

עכשיו ורדינה ובת-אל חזרו, וכדי לרכך לעצמן את החזרה הם השתכנו אצל אחותה של ורדינה, **אופירה נבון**, השוהה בעצמה בימים אלה באיטליה עם איוו להקת-ריקודים. נכון להיום נמצאים בדירה הגדולה, באחד הבניינים המפוארים בירושלים, שר החינוך **יצחק נבון**, בתו **נעמה**, בנו **ארז**, וכן ורדינה ובת-אל, כולם מחכים לאופירה שתחזור מהטיוול. כולם חוזרים, בסוף.

הבל עובר חביבי: יובל דור, שלומית אהרון, צבי רוטשטיין ועמי מנדלמן
החבורה מתפרקת

הכל עובר חביבי, זה נכון

לפני שנתיים, כשהיו בשיא הצלחתם, החליטו חברי להקת **הבל עובר חביבי** שהם צריכים קצת להיעלם מהשטח ולהשקיע את מירצם בפיתוח קשרים בעולם, הרחב. ואומנם, הם נסעו לסיור ארוך בנכר, ואף זכו בהצלחה. אבל נראה שלא היתה די גדולה כדי להסתדר שם בלי עזרת האירגונים היהודיים, קרן קיימת, קרן היסוד ושאר מארגני הופעות לישראלים.

להקה חזרה ארצה והחליטה שאת האלבום הבא שלה היא תפיק בעצמה וגם תשקיע את כספה הפרטי.

אבל עם ישראל ידוע בווכרון הקצר-מאוד שלו. שנתיים לא בלי-כך שמעו על הלהקה, וכבר קצת שכחו אותם. שיר אחד מתוך התקליט נשלח לרדיו כדי לבדוק איך מקבל אותו הקהל, וכאן הם קיבלו מכה אדירה. השיר הושר פעם-פעמיים, ושקע במצלולות. חברי הלהקה החליטו לגנוז את כל התקליט.

האווירה בין ארבעת חברי-הלהקה היתה רי שפופה, וכשנודע **שילומית אהרון** נמצאת בהריון ושיש לה גם סיכויים טובים לקבל תפקיד ראשי בהפקה של עלובי החיים שתהיה בשנה הבאה בקאמרי, הוחלט שאין טעם להמשיך ולהילחם על כיבוש המקום שהיה להם כאן, והם החליטו לוותר ופשוט להיפרד.

אני יודעת שיש אנשים שיצטערו, אבל כאלה הם החיים. כנראה, להקה אחת הולכת ולהקה אחרת קמה, והעולם כמינהגו נוהג.